Elíša: vzk?íšení mládene?ka

P?vod materiálu
Tomáš Trusina
Po?adí v lekci
23

Téma

Vzk?íšení jako p?emožení smrti a znamení hodnov?rnosti prorockého zaslíbení

Cíl

- D?ti uslyší pozvání p?icházet s každou nouzí, strachem a bolestí k sv?dk?m spásy.
- D?ti uslyší, že moc Božího milosrdenství p?emáhá i smrt.
- D?ti uslyší, že o Božích slibech m?žeme oprávn?n? pochybovat, a p?esto jsme vedeni k d?v??e, že Hospodin nezklame.

Pro u?itele

Biblický text: 2Kr 4,8–37

Výkladové poznámky

- **Elíša** (?ti souhrnné heslo v p?edchozí úloze) se op?t projevuje v p?íb?hu jako ten, kdo byl obda?en „dvojnásobným dílem Ducha“ (2Kr 2,10–12). Jestliže Eliáš vrátil vdov? ze Sarepty dít? od hranic smrti (1Kr 17), Elíša nejprve ohlásí jeho narození a poté mu „vdechne život“, když už bylo n?jaký ?as mrtvé (4,32). I v tomto p?ípad? jde o **znamení, že prorocké slovo nad?je a zaslíbení není klamem**, ale pravdou, která p?emáhá i moc ztráty a smrti.
- **Základním tématem p?íb?hu** tedy není pouze „zázrak vzk?íšení“, ale vzbudit d?v?ru, že spolehnout na poselství posla spásy nep?inese ?lov?ku mrazivé zklamání, ale ukáže se jako nosné, a to i tvá?í v tvá ? takové ztrát?, jakou je smrt. Obavy z tohoto zklamání vyjad?uje žena z Šúnemu jak v první reakci na Elíšovo zaslíbení (v. 16), tak p?edevším svými otázkami na Karmeli (v. 28). Obava, že bude zahanbena nad?je v??ících, a prosba, aby zklamána nebyla, je zásadní a legitimní otázkou, resp. prosbou nap? . v žalmech (Ž 25 nebo Ž 71). P?íb?h dává prostor jak otázkám a pochybnostem, tak odpov?di na n?.
- **Šúnem:** Nemusíme lokalizovat (podle ?EP s výkladem leželo vedle královských pozemk? u Karmele), d?ležit?jší je v n?m slyšet „Zátiší“. Elíša tu nalézá úto?išt? na svých cestách. Elíša **tam**, na **tom míst?**, u lidí, kte?í mu dali tuhle podobu, m?že bezpe?n? ulehnout. Bezpe?í, pokojný spánek, bezpe?né místo pat?í k atribut?m zaslíbené zem?.
- **Šúnemanka** je ozna?ena jako **veliká žena**, a to p?edevším svým postojem k Elíšovi. Nezapome?me, že se po?ád nacházíme v dob?, kdy se Izrael oddává Baalovi. Z obyvatelky tohoto Zátiší vyza?uje „tichost“ t?ch, kdo po?ítají s Hospodinovou v?rností (v. 13). V ?em spo?ívá její velikost, máme ovšem slyšet i z reakce na smrt dít?te: nepoddá se situaci, ale jde se svou ho?kostí k Elíšovi na Karmel (vv. 21–25).
- **Zaslíbení dít?te (vv. 12–18)** nep?ichází jako reakce na prosbu ženy, ale až když Elíšovi zprost?edkuje její situaci prorocký u?edník Géchazi. Scéna je ozv?nou zaslíbení Abrahamovi a Sá?e (Gn 18): Elíša vy?izuje „po obvyklém ?ase budeš mít syna,“ a žena reaguje podobn? ho?ce jako kdysi Sára: **Neposmívej se** ?i **neobelhávej svou služebnici** (nevystavuj riziku klamu, a tím posm?chu). Elíša tu prost?edkuje nad?ji jako dar od Hospodina i jeho zastání. Na **znamení, že Elíšovo slovo je pravdivé**,

spolehlivé, nosné, po?ala — ot?hotn?la — a porodila syna. Slovo muže Božího se stalo t?lem. Úvodní v?tu v. 18 je lépe ?íst jako vyúst?ní p?edchozího d?je („I rostlo dít?.“).

- **Smrt chlapce** p?edstavuje zlom, p?edevším pro matku. Komu p?íb?h p?ipadal p?íliš krásný, aby to byla pravda, tomu te? dává pokra?ování za pravdu. Lí?ení neodkazuje na diagnózu, ale spíš navozuje dojem, že smrt p?išla rychle a neodvratn?. Silný kontrast p?edstavuje ona smrt synka v náru?í matky. Jestliže narození synka dalo za pravdu slov?m proroka, jeho vychladlé t?lo dává za pravdu ženiným p?vodním pochybnostem: Nebude z toho jen hrozné zklamání?
- **Reakce matky>** Nevystrojí hned poh?eb, i když to tak bylo nejb?žn?jší, ale v té p?et?žké chvíli se rozhodne obrátit k tomu, který to svým slovem všechno zp?sobil. Jej ?iní odpov?dným. T?lo mrtvého synka položí na prorokovo l?žko — manželovi nic ne?ekne, odbyde jeho udivené dotazy, a co nejrychleji se vypraví za Elíšou.
- **Elíša ji vidí** p?icházet, **ale nic netuší** (vv 25–28). A? je muž Boží, nemá radar na všechno, co se kolem d?je. Z jejího gesta rychle pochopí, jaké nešt?stí ji potkalo. Jeho p?íkaz „Nechej ji“ vytvá?í prostor, aby mohla vylít ho?kost své duše (srv. 1Sa 1,10.15). Hora Karmel, kde Eliáš vyléval vodu na znamení pokání (1Kr 18, srv. 1Sa 7) se stává op?t místem, kde te?ou potoky, ale tentokráte slz.
- **Ho?kost duše** spo?ívá v prožívané bolesti, ale ješt? víc v p?esv?d?ení, že ve své p?vodní „realistické beznad?ji“ m?la pravdu: *Zdaliž jsem ne?ekla, abys mne nešálil?* Dob?e, narodil se mi syn, ale copak jeho ztráta nepotvrzuje mé p?vodní podez?ení, že z toho stejn? nakonec nic nebude? Po?ád jde o beznad?j, jen „s prodlouženou dodací lh?tou“. V reakci na tuto vý?itku Elíša nehájí sebe, ani neospravedl?uje Hospodina — a už v?bec nenazna?uje, že by n??ím byla vinna žena. Prost? ji se vším vyslechne. Tím dává žen? najevo, že je se svými otázkami a bolestí na správném míst?.
- **Elíša jedná — vysílá Gechaziho** na co nejrychlejší cestu („nezakecávej se…“) a sv??uje mu svou **h?l** — odznak pravomoci a zárove? „oporu“. Gechaziho pokus je neúsp?šný, ?ímž se potvrzuje, že prost? edkování skrze u?edníka v tomto p?ípad? nesta?í. Musí jednat sám nositel spásy. Tento vedlejší motiv doporu?ujeme ve vypráv?ní d?tem vypustit.
- **Matka vyznává „Elíši se nespustím.“** Nejde o pov?ru, ale vyznání víry. M?že-li p?ijít spása, pak jen skrze tebe (viz jedine?ná role Elíši — heslo Elíša).
- **Elíša jedná v „izolaci“** beze sv?dk?. Není to scéna pro diváky. Svou modlitbu doprovází gesty, jež zp?ítom?ují stvo?itelskou moc Hospodinovu — v tomto p?ípad? jako moc záchrany.
- **„Vezmi syna svého“** — vrací ho té, která ho ne?ekala — dostala — ztratila — a vrací jí ho jako znamení, že o?ekávání vzbuzené prorokem není vposledu marnost. Žena svou **úklonou** vyjad?uje svou víru a respekt k Elíšovi jako sv?dku p?ítomné Boží spásy.
- **Novozákonní inspiraci tímto p?íb?hem** nemusíme s d?tmi probírat, ale je dobré o ní v?d?t: **mládene ?ka**, který na vlastní k?ži zažil vzk?íšení, za?azuje do svého vypráv?ní o rozmnožení chleb? evangelista Jan (J 6,9). Motiv **skryté moci vzk?íšení** za zav?enými dve?mi potkáváme v p?íb?hu o vzk?íšení dcery Jairovy (Mk 5,22). Interpretaci vzk?íšení dít?te jakožto **navrácení syna matce** nalezáme výslovn? v p?íb?hu o vzk?íšení mládence z Naim (L 7,15n).

Úskalí

- **Rozvitost a žánr p?íb?hu.** P?íb?h je podán jako legenda, ?emuž nasv?d?uje bezejmennost jednotlivých aktér?. Jako „pohádka pro dosp?lé“ chce vzbudit d?v?ru v p?ekvapivou moc poselství Hospodinova sv?dka. Nemá tedy cenu snažit se vysv?tlit, jak prob?hlo to, co se nám jeví jako „zázrak“, **spíš je t?eba se soust?edit na to, jakou odezvu vyvolávají „zázra?né motivy“ v život? adresát?**, jaká je tedy jejich funkce.
- **Role aktér? p?íb?hu>** Elíšova role není role pro nás. Vzk?íšení jako moc proti smrti p?ichází od Boha Izraele a Otce Ježíše Krista. On si volí sv?dky, skrze n?ž tato moc p?ichází do sv?ta. My jsme v pozici t?ch, kdo tuto moc út?chy a nad?je p?ijímají, kdo o ni prosí, kdo ji mají vy?ídit, jimž p?ijde do života. Ú?elem vypráv?ní není nau?it se, jak k?ísit mrtvé, ale otev?ít se d?v??e, že evangelium Staré i Nové smlouvy nás staví na nohy i tvá?í v tvá? smrti.
- **Úmrtí dít?te** byla pom?rn? pravd?podobná událost až do doby, než se rozší?ily v naší ?ásti sv?ta moderní medicínské postupy (pravidelná bezplatná pé?e, o?kování atd.) Ješt? nap?. P?emysl Pitter z?

stal naživu jako jediné z osmi d?tí. Ve starov?ku (biblické látky nevyjímaje) navíc dít? nebylo pokládáno za hotového ?lov?ka. A za ránu nebyla pokládána samotná smrt dít?te, ale ztráta, kterou to p ?edstavovalo pro rodi?e. V tomto smyslu i t?žišt? našeho p?íb?hu leží v soust?ed?ní na to, jak celou situaci prožívá matka. Na tento hluboký rozdíl v mentalit? je t?eba brát trvale ohled. D?tem ho navíc nejde vysv?tlit, proto ho zkoušíme zapracovat p?ímo do vypráv?ní.
- Jak d?ti reagují na smrt, vysv?tluje dob?e ?lánek na JinejSv?t.cz.
- Vyprav?? nás nechá naslouchat, **co v pokojíku u zesnulého Elíša provádí**. Není to pro ?umily ani pro zájemce o n?jaké šamanské triky, jak vyhrát nad smrtí. Je to vypráv?ní pro zasv?cené ?tená?e p?íb?h? Bible, kte?í si vzpomenou, jak Hospodin vdechl dech života ?lov?ku. Elíša tuhle blízkost moci stvo? itelské zp?ítom?uje jako blízkost záchrany. A toto poselství spásy se stává skute?ností v jeho t?le, gestech.

Odkazy

Starý zákon: p?eklad s výkladem: nový p?eklad Písma svatého. 6, Knihy královské, Druhá Paralipomenon. Praha: Kalich, 1980.

Pro d?ti

P?edškoláci (pop?. i pro mladší školní v?k)

Rozhovor a stru?ná verze p?íb?hu

P?edškolní d?ti si již smrt uv?domují, ale chápou ji jako p?echodný a navratitelný stav (nap?. p?edstava, že zem?elý ?lov?k spí, odjel na výlet a pod). V souvislosti se smrtí mohou mít r?zné fantazijní p?edstavy. Nej? ast?ji prožívané pocity jsou strach, smutek, vztek, zmatek, nejistota i vina. V rozhovoru se s d?tmi soust? edíme na to, kdo je adresátem našich bolestí, nespln?ných p?ání. Nechte jim dostatek prostoru, ve?te ho maximáln? empaticky a bez toho, že byste odpov?di „známkovali“ jako lepší, správn?jší ?i horší apod. Elíšu pak v p?íb?hu p?edstavíme jako toho, kdo je poslán od Hospodina, aby se mu lidé v takové situaci mohli sv ??it. To, co prožívají d?ti, se pokusme p?iblížit na emocích, jež prožívá matka z Šúnemu. Pokud se rozhovor protáhne, nechte rozhodn? d?tem prostor. Tím, že jste vytvo?ili prostor d?v?ry pro téma ztráty a smrti, jste vlastn? splnili funkci Elíši, který vyslechl matku a pomohl jí v jejím zoufalství.

Rozhovor

Za kým jdete, když ztratíte oblíbenou hra?ku?

M?že vám pomoci, i když vám ji nedokáže najít ?i opravit?

Už vám um?el domácí mazlí?ek? Jak vám bylo? M?li jste za kým jít? Objal vás n?kdo a ut?šil?

A už jste n?kdo zažili, že um?el n?kdo, koho jste m?li rádi? Jak moc t?žké to bylo? M?li jste n?koho, s kým o tom mluvit?

Co pro jednu smutnou maminku ud?lal Elíša

Elíša byl zvláštní ?lov?k. Bylo poznat, že má opravdu rád lidi. Zvláš? ty, co se n??ím trápili. A když lidem vypráv?l o Pánu Bohu, m?li pocit, že je jim Pán B?h blízký. Jako p?ítel, který dokáže opravdu pomoci.

Na svých cestách po Izraeli se ob?as zastavil v jedné rodin?. Byli to hodní manželé, a vždycky pozvali Elíšu k nim dom?. Rádi ho poslouchali. A nejenže tam dostal najíst, ješt? mu z?ídili sv?tni?ku, kde si mohl odpo?inout.

Elíša vid?l, že mají jedno velké trápení, i když o n?m nemluvili: nem?li d?ti. Jednou té paní ?ekl: Pán B?h vám chce pomoci. Ot?hotníš, a budeš mít miminko. Ale ta paní mu moc nev??ila. M?la strach, že to nebude pravda. A i když by to náhodou pravda byla, m?la strach, že to stejn? špatn? dopadne, že to d??átko ztratí nebo se mu n?co stane.

Ale za ?as opravdu porodila. Narodil se jí chlapec. M?la z n?j velkou radost — už nebudou s mužem sami. Jak ten Elíša dokáže pomoci!

Chlapec rostl. Už to byl kluk, který sám b?há kolem chalupy. Jednoho dne se vypravil za tatínkem na pole. Byl horký den. Tu ho náhle p?epadly veliké bolesti. Na?íkal, ach má hlava, bolí, bolí, ?ím dál víc! Tatínek ho honem poslal s pomocníkem dom?. Ale nic to nepomohlo. Maminka ho konejšila, ale bolest byla stále v?tší, až chlapec zem?el.

Maminka z toho byla úpln? vedle. V?bec nev?d?la, co d?lat. M?la pocit, že snad praskne, tolik se jí cht?lo plakat. A zárove? si vzpomn?la na Elíšu: Copak jsem to ne?íkala, že to nem?že dob?e dopadnout? Pro? nám chlapce sliboval? Pro? nám ho vyprosil!

Ale pak si ?ekla: s touhle strašnou v?cí, s tím smutkem, co se ho nem?žu zbavit, musím za Elíšou. Vyplá?u se u n?j. A taky mu povím, že nám nakonec v?bec nepomohl. Rychle nechala osedlat osla a vydala se na cestu.

Eíša pobýval nedaleko na ho?e Karmel. Vid?l ji p?icházet, ale myslel si, že jen tak vyrazila na návšt?vu. Až když p?išla, a dala se do plá?e, a dlouho na?íkala a plakala, poznal, že se stalo n?co hrozného.

Maminka na n?j volala a rozzloben? k?i?ela: Copak jsem ti ne?íkala, že to s tím synem stejn? špatn? dopadne?! Víš jak mne to bolí? Te?, když jsme ho ztratili, je to ješt? daleko horší, než když jsme ho nem?li!

Elíša ji poslouchal. V?bec se nebránil. Ne?íkal jí, že takhle se o Pánu Bohu a jeho pomoci nemá mluvit. Nechal ji, a? si vylije srdce, a? se vyplá?e, a? mu poví všechno, co ji trápí a zlobí. A ona mu to také všechno pov?d?la.

Potom jí Elíša ?ekl: Zkusím ti pomoci.

Všeho nechal a doprovodil ji dom?. Mrtvý chlapec ležel na posteli v jeho pokojíku. Elíša se tam zav?el.

Prosil Hospodina: podívej, jak je zoufalá. Zdá se jí, že se v tob? úpln? zklamala. A mn?, mn? už nikdy nebude v??it ani slovo. Vždy? ztratila synka, kterého jsem jí já slíbil. Prosím, prosím Pane Bože, vra? jí synka zpátky — a? mi zas m?že v??it.

Elíša chlapce dlouze objal. Pak chlapec otev?el o?i. Elíša na nic ne?ekal a zavolal jeho maminku. Vzal chlapce do náru?e a podal jí ho. P?itiskla ho k sob?, živého a zdravého. Pak se uklonila Elíšovi. Hluboce a dlouze. Nic ne?íkala. Ale Elíša moc dob?e v?d?l: už mi v??í. Jak bylo dob?e, že jsem ji vyslechl. A díky Pánu Bohu za tuhle ne?ekanou pomoc. Zas mne bude ráda poslouchat. A zas mi bude ráda v??it.

Pom?cky: Flanelograf — postava pla?ící a pak klidné ženy, Elíša — postava v plášti.

Mladší školní d?ti

Bu? užijte postup pro p?edškolní v?k (zejména pokud pot?ebujete slou?it skupinky). Pouze vynechte téma „ztráta hra?ek“ a soust?e?te se v rozhovoru jen na ztrátu zp?sobenou smrtí.

Nebo pro d?ti využijte materiálu pro starší školní v?k, pouze p?esko?te ty body, na které by se menším d?tem ješt? t?žko hledaly odpov?di.

Starší školní d?ti

Budeme p?íb?hem procházet z hlediska ženy. Všimn?te si sami moment?, kde se m?ní její postoj a kde vyjad ?uje silné emoce: reakce na zaslíbení syna — porod — náhlá nemoc syna — úmrtí — rozhodnutí vydat se za Elíšou — p?íchod k Elíšovi — rozhodnutí držet se Elíši — p?ekvapivé vrácení syna. Vypráv?jte p?íb?h sami nebo podle následujícího p?evypráv?ní a v p?íslušném momentu zastavte a požádejte skupinu, aby navrhla, co asi žena v ten který moment prožívala. Odpov?di pište na papír. B?hem vypráv?ní (nebo nakonec) se m? žete k odpov?dem vrátit. Všimn?te si, kde se stala zm?na. S d?tmi zkoumejte, kdy byla d?vodem ženiných reakcí a zm?n?ných emocí situace, jež na ni dolehla, a kdy to bylo prorokovo slovo ?i ?in (pop?. obojí).

Elíša, ten zvláštní muž, co mu ?íkají „Boží ?lov?k“, zavítal do kraje zvaného Šúnem. To jméno znamená Zátiší a nelhalo. Žili tu p?átelští a pohostinní lidé. T?eba jako ta žena, co pozvala Elíšu na návšt?vu. Dob?e vycítila, že Elíša je Boží ?lov?k a v?ele ho p?ijala. Pohostila ho a ješt? mu nechala p?istav?t sv?tni?ku, p? epychov? vybavenou, aby m?l kde odpo?inout.

(Co asi prožívá? Co tím dává najevo?)

Elíša si toho považoval. Nechce tu pohostinnost p?ijmout jen tak. P?ivítat takhle Hospodinova sv?dka nebylo v té dob? v?bec samoz?ejmé. Jako muž Boží je od toho, aby ti, kdo ho vst?ícn? p?ijmou, potkali také n?co z dobrodiní Boha, jemuž slouží. „?ím ti m?žu být nápomocen?“ vzkázal jí. Ale ta žena na nabídku pomoci odpov?d?la: „Žiju tu spokojen?. Mám dostatek, nepot?ebuji víc.“

(Co asi prožívá? Co tím dává najevo?)

Až Elíš?v u?edník upozornil na jeden velký nedostatek: Nemají d?ti. Nemají komu p?edat d?dictví tohoto krásného místa, jeho poklidného ducha, odkaz své víry a pohostinnosti. Nemají d?ti — a tudíž je ohrožuje prázdnota života — k ?emu to všechno, pro co žijí?

A tu Elíša zv?stuje své bezd?tné hostitelce: Ot?hotníš a porodíš d??átko. Až uplyne dev?t m?síc?, budeš chovat syna. Dostanete d?dice tohoto krásného místa.

Ale ta p?átelská hostitelka mu nev??ila: Ned?lej si ze m? legraci. Nevzbuzuj ve mn? klamné nad?je. Uv??ím ti, za?nu se t?šit — a budu nakonec leda pro smích, jak jsem nalet?la.

(Co asi prožívá? Co svou odpov?dí dává najevo?)

Elíša jí tu odpov?? nevy?ítal. Každopádn?, jak jí to ohlásil a slíbil, tak se i stalo. Po?ala a porodila. Stala se matkou. Dostala synka. Tu možná až p?íliš poklidnou atmosféru místa zvaného Zátiší narušuje te? d?tský k? ik, výskání a plá?.

(Co asi prožívá?)

Chlapec rostl, za?al chodit. Když povyrostl, vypravil se jednoho dne za otcem na pole. Ale tu ho náhle p? epadly prudké bolesti,– a jen ho donesli dom? matce, zem?el jí v náru?í.

(Co asi prožívá? Co tím dává najevo?)

Když v té dob? n?kdo zem?el, uspo?ádali ješt? stejný den poh?eb. Svolali pla?ky, aby smutn? na?íkaly, p? íbuzné ?i sousedy a rozlou?ili se s ním. Ale ta žena ud?lala n?co úpln? jiného. T?lo mrtvého synka odnesla do prorokova pokojíku a položila na jeho l?žko. Manželovi nic ne?ekla, a co nejrychleji se vypravila za Elíšou.

(Co asi prožívá? Co svým jednáním dává najevo?)

Když dorazila na Karmel, zamí?ila rovnou k Elíšovi. Jeho u?edník ji odstrkoval, ale Elíša poznal, že ji te? hned musí vyslechnout. Žena se dala do plá?e: Copak jsem t? žádala, abys mi dal syna? Copak jsem stála o to, abys ve mn? vzbuzoval nad?je? Copak mi od za?átku nebylo jasné, že si se mnou jako muž Boží jen tak hraješ?

(Co asi prožívá? Co svým jednáním dává najevo?)

Elíša znamená spása. A blízkost spásy také znamená, že si ?lov?k m?že vylít srdce, plné ho?kosti, zoufalství a vý?itek. I v??i Pánu Bohu. Elíša ji pozorn? poslouchal. Nehájil sebe, neospravedl?oval Hospodina. Nechal ji, a? si vyleje srdce.

(Co asi p?itom ta žena prožívá?)

Ale potom se ozval jako sv?dek Hospodinovy nad?je a Hospodinova života. Poslal svého u?edníka: Vezmi mou h?l, to znamení, že Hospodin je pomocí a oporou — a polož ji na tvá? tomu chlapci. Utíkej a s nikým se nezastavuj.

Ale matka se te? už drží jen Elíši: Ne, pot?ebuji, abys se mnou za mým synem šel ty. Ty jediný m?žeš te? pomoci.

(Co asi prožívá? Co svým jednáním dává najevo?)

A Elíša šel. Modlil se za chlapce i za jeho matku. Prosil, aby Hospodin ukázal, že jeho slovo a jeho Duch jsou siln?jší než smrt, siln?jší než lidská beznad?j.

P?i té modlitb? se dotýkal chlapcova t?la: vždy? jméno Elíša znamená spása — a on prosil, aby se Boží spása dotkla tohoto chlapce.

A pak chlapec sedmkrát kýchl — otev?el o?i — a jako nové stvo?ení se posadil na posteli.

Elíša zavolal jeho matku. Když vkro?ila do místnosti, vložil jí ho do náru?e, živého a zdravého: Tady ho máš zpátky!

(Co asi prožívá? Co svým jednáním dává najevo?)

Žena mu padla k nohám, jak kdyby stála v chrámu u oltá?e. Pak se hluboce uklonila, vzala si syna a odešla.

(Co asi prožívá? Co svým jednáním dává najevo?)

Pom?cky: Papír, flipchart, fixy.

P?esah

Smrt — reakce rodiny — fará?

Víte, jak to v církvi d?láváme, když nám n?kdo blízký zem?e? Za kým jdeme kv?li poh?bu? (za fará?em a na poh?ební službu) Kde se poh?eb koná? Kdo na poh?bu mluví o út?še? O tom, že si máme kde vylít bolavé srdce? O tom, že Boží láska je siln?jší než smrt?

Ho?kost zkušeností nevíry

Vzpomenete si, jak se smála Sára? U?í nás dnešní p?íb?h, že neschopnost d?v?ry je chyba? Nebo nás u?í, že máme své pochybnosti kde sdílet? Má se mezi v??ícími lidmi sdílet jen povzbuzení k ví?e, nebo také naše otázky a pochybnosti?

Novozákonní paralely

Myslíte, že m?l Ježíš p?íb?hy jako je ten dnešní rád? Byly d?ležité pro evangelisty? Vzpomenete si na n?jaké p?íb?hy o vzk?íšení d?tí? (mládenec z Naim, Jairova dcera, vzk?íšení Tabity — Sk 10, vzk?íšení mládence v Troad? — Sk 20). Pokud máte ?as, najd?te je, rozd?lte jednotlivc?m ?i po skupinkách, a? je porovnají s dnešním p?íb?hem z 2Kr — co je tam podobné?

Umírání d?tí

Víte, že žijeme v „privilegované“ ?ásti sv?ta, kde umírá hodn? málo d?tí? Víte, v které dob? klesla tzv. d?tská úmrtnost (viz info v *Úskalí*)? (Zkuste p?íležitostn? zajít na h?bitov a zjistit, jsou-li tam tzv. „d?tské hroby“ — z které doby pocházejí? V kterých zemích d?ti i dnes umírají na nemoci?)

Liturgie

Biblický text k zapamatování

Jakože živ je Hospodin, nespustím se t?. (2Kr 4,30) (Text je podobný jako naposledy, ale m?žete s d?tmi pátrat, kdo to komu ?íká, kdo se koho nespustí, co to znamená pro víru, v ?em je to podobné, v ?em jiné.)

Rituál

Každou postavu m?že provázet jedna píse?, kterou m?žete zpívat nebo její ?ást skandovat — u Elíši navrhujeme *To já, ó Pane m?j, p?jdu, když m? posíláš* (Svítá 331).

Pokud jste vyráb?li v minulých hodinách plakát stop, m?žete ve tvo?ení pokra?ovat — Elíšovy p?íb?hy ur?itým zp?sobem „kopírují“ p?íb?hy Elijášovy. K plakátu m?žete p?ipojit další papíry — bu? horizontáln?, jako pokra?ování p?íb?hu, nebo vertikáln?, do paralel k Elijášovi.

Okénko do bohoslužeb

Navrhujeme rozvinout jako téma „jméno Elíša“. Zapojit se mohou malí i velicí:

Už jste slyšeli o muži, který se takto jmenuje? Slyšeli o n?m dosp?lí? Vzpomenou si na n?jaký jeho ?in?

A víte, co jeho jméno znamená? *M?j B?h je spása.* Je to nejen jméno, ale i vyznání víry. B?h, jemuž v??íme, je nablízku se svou záchranou a nad?jí. Elíša chodil za lidmi, kte?í tu nad?ji nem?li, a vy?izoval ji. A dnes ho ?eká opravdu t?žká lidská bolest.

(Pokud se ukáže, že ani dosp?lí tuto biblickou postavu moc neznají, m?žete p?ed odchodem do NŠ uzav?ít: „…a tak vám d?ti dnes doma poví, co se o té spáse díky Elíšovi dozv?d?ly.“)

Modlitba

P?ed modlitbou se zeptejte d?tí, zda v?dí o n?kom, komu je do plá?e. I když my jsme spokojení, m?žeme p?inášet Pánu Bohu bolesti svých kamarád?, p?íbuzných, spolužák? apod. a prosit o nad?ji i pro n?. Práv?

takové p?íb?hy nás k tomu inspirují.

D?kujeme, že se u tebe m?žeme vyplakat se svými starostmi a bolestmi, Hospodine. D?kujeme, že nás slyšíš, i když ti nev??íme. D?kujeme za Elíšu a za p?íb?hy, které ukážou, jak ti záleží na lidském trápení. Prosíme za d?ti, které mají trápení. A za maminky nebo tatínky, kte?í kv?li utrpení svých d?tí plá?ou a nemají kam jít. Amen.

Kam dále
Elíšovo slovo se stalo t?lem – i proti smrti (p?evypráv?ní pro dosp?lé; benesov…
Texty na téma Dít? a smrt v?etn? v?kového ?len?ní (JinejSv?t.cz)
Odkaz na píse?
Ost?í jarních stébel zemi proráží
Ježíše se nespustím (EZ248)
Studn? nep?evážená všech božských milostí
Nezná tu nikdo soužení mé, to zná snad jenom Ježíš
Ty víš (SV348)
Kdo na kolenou kle?í, vídá dál
Pane Bože, prosíme t? (BTS32)
Cílová skupina
Mladší školní
P?edškolní
Starší školní
Katechetické cykly
Dál p?ece nejdeme sami II (Od Samuele k Šalomounovi + Od Elijáše k mesiášovi)
Biblický odkaz (kat)
2 Královská 4,8–37